

ENOTNOST

Delavsko-kmečki tednik.

Izhaja vsak četrtek. — Naročnina: mesečno 6 Din, četrletno 15 Din.
Uredništvo in Upravništvo: V Ljubljani, Delavski dom, Marxov trg 2, dvorišče. ček. račun št. 14.577

Leto II.

LJUBLJANA, 17. februarja 1927.

Stev. 7.

Dementi.

„Delo“ prinaša v svoji poslednji številki z dne 20. januarja t. l. v uvodnem članku, govoreč o volilni taktiki skupine „Enotnosti“, sledečo lažljivo trditev:

„Pa tudi za sedanje volitve niso bili vedno za enotnost. Gustinčič in Marcel Zorga sta bila proti, toda zmagali so pametnejši sodrugi: s. Klopčič, Remžgar i. dr.“

Pooblaščen smo, da kategorično izjavimo, da je zgorajšnja trditev po vsej svoji vsebini od začetka pa do konca popolnoma neresnična.

Uredništvo „Enotnosti“.

Klerikalci in korupcija.

Kdo podpira korupcijo — dr. Hodžar ali SLS? Ali so korupcionisti uradniki ali ministri?

Korupcija je pri nas tako narasla, da je začela smrdeti celo tistim elementom, ki so bili sami neposredno pri nji udeleženi in da je niso mogli več prenašati. Izbruhnila je na dan in buržuazija je morala v svojem parlamentu postaviti posebno preiskovalno komisijo, enketni odbor, ki naj bi bil zbral ves material, preiskal vse primere in predložil parlamentu poročilo in predloge za odstranitev korupcije.

V kapitalistični državi imamo pravzaprav vedno — v večji ali manjši meri — korupcijo. Buržuazija izkorišča pobrane davke, da žnjimi bogati. V boju med posameznimi skupinami ali strankami, gre vedno za to, kdo bo razpolagal z državno blagajno, da nakloni sebi ni svoji skupini masne „zaslužke“ v obliki dobav, premij ni tantijem za dobave itd. Da se vse meščanske stranke poslužujejo pri tem državnega aparata, uradništva, na katero tudi včasih odpade kaka drobtinica „zaslužka“, je naravno; zato pa se vsaka stranka potruji, ko pride na vlado, da postavi na odločilna mesta svoje „zaupnike“. In jasno nam mora biti, da je korupcija v kapitalistični državi tedaj največja, kadar jo ima v rokah ena sama ali skoro ena sama meščanska stranka, toraj kadar je buržuazija v političnem kartelu monopolizirala vse državno gospodarstvo in s koncentrirano oblastjo izključila vse druge stranke od kontrole. Tedaj nastopijo tudi najostrejši boji med meščanskimi strankami, t. j. med vladajočimi strankami in opozicijo.

Tak primer imamo sedaj v Jugoslaviji. Država so dobili v roke srbski radikali, katerih stranka šteje 140 poslancev. Trebalo jim je samo še kako majhno stranko od okr. 20 poslancev, pa so vladali in gospodarili po svoji mili volji. In taka druga stranka se je — za dober „zaslužek“ — vedno našla.

Boj proti „korupciji“ je torej pomenil lani, ko je bil insceniran, konkurenčni boj proti veliki Radikalni stranki in njenemu vsemogočnemu voditelju, Nikoli Pašiču. Ta oboj je otvorila monarhija, ki je najbolj neprijetno čutila vso težo Pašičeve moči. „Korupcija“ je bil vzvod samo, s katerim se je dvignilo Pašiča iz njegove pozicije in oslabilo radikale. Kako malo je bil drugačji resno mišljen boj proti korupciji, nam dokazuje najbolj dejstvo, da javnost še danes ne ve, v čem pravzaprav ta korupcija obstoja. Govori se o adamovski aferi, o bencinski aferi itd., toda v čem te afere pravzaprav obstojajo, kaj se je zgodilo, kaj je vsebina teh afer, to vedo skoro samo parlamentarni politiki. Dosedaj vemo samo to, da si je dal Rade Pašič, sin starega Pašiča, izplačati iz tajnega fonda ministrstva za vnanje zadeve 600.000 frankov, kar znaša okroglo poldrugi milijon dinarjev. Toda tudi tu ne vemo ne v kake svrhe ne po čigavi naredbi — niti bomo, kakor izgleda, kdaj to izvedeli.

SLS je šla pri zadnjih parlamentarnih volitvah v volilni boj s parolo boja proti korupciji. SLS je potem prirejela velike ljudske shode proti korupciji. Glavna parola opozicionalnega boja SLS je bila „Proč s korupcijo!“ Še več, SLS je bila zastavonoša v boju — besednem namreč — proti korupciji. SLS nam je dve leti neprestano pridigala o „slovenski poštenosti“, da so nas o tej poštenosti že ušesa bolela. Toda končno je SLS sijajno dokazala, da je bil njen boj proti korupciji samo konkurenčni boj s SDS za slovensko meščanstvo, za slovenske trgovce in slovenske fabrikante in boj za ministrske stolčke, ter da nima „slovenska poštenost“ prav nič opraviti s političnimi cilji SLS.

Kaj pomeni predlog „Jugoslovanskega kluba“ v enketnem odboru, predlog, ki je bil sprejet z enim glasom (SLS) večine? Če povemo, da je bil ta predlog tak, da ga je lahko sprejela Radikalna stranka in da so pašičevci tudi zanj, potem je menda s tem že vse povedano! Predlog SLS je izmaneviral vsak resen poskus, da se korupciji stopi na vrat in korupcioniste obsodi kakor bi se to napravilo v vsaki še polzdrevi evropski državi.

Bistvo tega predloga obstoji v tem:

1. da enketni odbor ne stavi skupščini nobenega predloga, kaj naj se zgodi s tistimi ministri in uradniki, katerim je korupcija dokazana, temveč ta odbor pravi, da „pričakuje“ od skupščin, da bo stavila ona predlog, po katerih veljavnih zakonih naj se vsi korupcionisti kaznujejo, o katerih krivdi se bo skupščina na podlagi poročila enketnega odbora prepričala;

2. da glavni korupcionisti niso ministri, temveč podrejeni uradniki, zato da je treba reorganizirati službo v železniškem ministerstvu;

3. da se napravi še-le zakon, ki bo pobijal korupcijo.

S tem predlogom so klerikalci dejansko izročili vso presojo korupcije v roke korupcionistov samih.

Zakaj, kdo bi mogel biti še tako naiven, da bi pričakoval, da bo skupščina, v kateri sedi 140 radikalov, brez katerih se vladati ne da, obsodila bivše radikalne ministre? Zakon o pobijanju korupcije? Kakšen bo ta zakon? Ali bo veljal tudi za nazaj? Smešna stvar: ta zakon bodo vendar delali korupcionisti in ti gotovo ne bodo napravili takega, da bi škodil njim samim.

Toda najlepše pa je to: Edina oseba, ki bi se bila dala zgrabiti, ker ni politik, je Rade Pašič. Zanj je dokazano, da je utaknil v žep za svoj čedni „zaslužek“ 600.000 frankov iz državnega tajnega fonda. Toda tudi tega se po veljavnih zakonih ne sme zgrabiti — pravi SLS — ker enketni odbor nima pravice baviti se z uporabo posameznih izplačil iz zaupnih fondov. To pa je že višek vse morale SLS. Parlament je vendar suveren (najvišja oblast), on

lahko vsak zakon revidira, pa tudi zakon o tajnosti fondov! Enketni odbor je njegov organ. On mu torej sme staviti konkreten predlog, da se dožene, kako je R. Pašič prišel do inkriminiranega čeka. Toda ne: poštenost Slovenske ljudske stranke je pogoltnila tudi to korupcijo belgrajske finančne kamarile.

Pri tem pa se poslužujejo klerikalci pravih korupcionističnih metod. Način, kako zagovarjajo klerikalci ta svoj postopek, je čisto korupcionističen. Da odvrnejo to sokrivdo na korupciji od sebe, hočejo dopovedati svetu in seveda predvsem slovenskim kmetom in slovenskim delavcem, da v enketnem odboru ni odločevala SLS, temveč kdo — dr. Hodžar sam, kot pravnik, po svoji pravniški vesti. Dr. Hodžar je res prevzel to sramoto nase in je dal časnikarjem izjavo, v kateri farba svet, da je imel v enketnem odboru popolnoma proste roke. Toda če misli SLS, da se je s tem oprala, se zelo moti!

Pomislimo samo to:

Pri vsakem postavljanju Uzunovičevih vlad je igralo vprašanje korupcije prvo vlogo, v zadnji vladni krizi pa je postalo naravnost fundamentalno. Pašičevci ne bi bili podpirali Uzunoviča brez garancij, da njihovi ljudje ne bodo doživeli političnega poloma, a od Pašičevcev je bila odvisna sestava sedanje vlade. Kdo bi torej mogel biti tak političen otrok, da bi verjel, da Uzunovič ni zahteval od SLS teh garancij in da jih SLS ni morala dati, ko je šla v vlado?!

In potem:

Kdo je gospod dr. Hodžar, da sme v tako važnem vprašanju SLS odločevati na svojo pest, po svoji dragi volji? In kje na svetu je sploh kaka stranka, ki bi trpela, da kak poslanec odločuje sam na svojo roko v vprašanjih, ki lahko diskreditirajo vso stranko in ki lahko podrejo vso njeno politično bodočnost?!

Kaj pa misli SLS, da nas krmi s takimi smešnimi floskulami? Kje pa misli, da je! Ali morda misli, da smo slovenski delavci in kmetje kar čez noč postali Culukafri, ali kaj?

In končno: komu hoče naprtiti SLS vso korupcijo jugoslovanske finančne kamarile? Uradništvu! To je nesramno. Gotovo so med uradništvom tudi nepošteni ljudje, toda uradnik je podrejen ministru. Uradnik ne odloča v takih velikih zadevah. In kako naj bo uradnik pošten, če je minister korupcionista? SLS predlaga reforme službe v železniškem ministerstvu. Smešno! Potrebna je delavska in kmečka kontrola nad ministri, to predlagajte, če se res borite proti korupciji!

No, če SLS ne ve več, da živi v Sloveniji, kjer delavci in kmetje mislijo tudi s svojimi glavami, upamo, da bo v kratkem izvedela. Za nas je korupcija — korupcija, pa če jo izvajajo SDSarji ali pa kapitalistični voditelji SLS.

Zato: dol s kapitalizmom, pa bo tudi konec korupcije!

Socialistična diskusija o oblastnih volitvah.

Otvoritev diskusije v Politiki o zadnjih volitvah nas je nemalo zainteresirala. Poizkus naše stranke, da napravi s socialisti enotno fronto proletariata proti buržuaziji — in če prav v manj pomembni akciji — je rodil marsikaj dobrega. Doprinisel je predvsem dokaz, da je enotna fronta proletariata obeh političnih struj v važnih akcijah mogoča in da je na ta način mogoče pojačati moč proletariata za boj za njegove najvažnejše in najbližje zahteve. Pokazal je pot, po kateri je treba hoditi, da se premaga splošno mrtvilo v gibanju slovenskega proletariata in zato smo opravičeno pričakovali, da bodo socialistični voditelji v tej diskusiji zavzeli jasno stališče k tem vprašanjem in pokazali perspektivo za nadaljnje postopanje, za svojo nadaljno taktiko. Toda, žal, dosedaj smo videli samo v prvem članku, t. j. v članku s. Svetka tak resen poizkus. Drugi članek je bil že anonimen in tretji nam podaja samo enostransko poročilo mariborske konference naših in socialističnih volilnih zaupnikov, ki so si izvolili akcijske odbore za nadaljnje delo zlasti na strokovnem polju in katere hoče to poročilo tolmačiti kot agitacijske odbore za socialistično stranko.

Mi nimamo namena, da že v naprej izrekamo svojo definitivno sodbo o tej diskusiji. Mogoče je, da se nameravajo najvažnejši možje SSJ še-le na koncu izraziti o teh problemih. Toda ne moremo zamolčati pred proletariatom, ki čita to diskusijo, da gledamo mi v njej dve tendenci. Prva je ta, da se prizna, da obstoji pri nas naša revolucionarna skupina, da se ji prizna tudi njen zgodovinski pomen v gibanju proletariata in z njo resno sodeluje v vseh za proletariata važnih akcijah. Druga pa, da se nas skuša izmanevirati z manevristično taktiko, kakor n. pr. s parolo enotne proletarske stranke in da se nas s tem odrine od strokovnega gibanja, t. j. od delavskih mas. Ker imamo dober nos za take stvari, nam seveda ni težko uvideti, da gre v prvi primeru za taktiko socialističnega delavstva, ki mu je res za enotnost v akcijah in še zlasti za enotnost

v strokovnem gibanju; v drugem pa za stare ali boljše: zastarele oportuniste, ki se boje mladine in vsake pomladne sapice v delavskem gibanju ter ki ne računajo s časom, ne gospodarskim in ne političnim položajem.

Kar se tiče teh poslednjih, se moremo samo čuditi, da se v vseh teh povojnih letih niso prav nič naučili in da se vztrajno drže svoje stare taktike tudi še v periodi, ko je najmanj mogoča. Ti možje bi morali vendar-le uvideti, da se nas likvidirati ne da. Mi smo preživeli marsikako težko krizo. Imeli smo likvidatorje v svojih vrstah in v socialistični stranki in seveda v državnem aparatu. Toda vsi ti so pozabljali, da so nas rodile družabne razmere in da je za to tako poceni likvidatorstvo smešna stvar, ki si jo morejo umisliti samo ljudje, ki ne mislijo marksistično.

Kaj je zahteva po enotni delavski stranki? Komu ni to še jasno, da ne more biti nič drugega kakor manever proti enotnosti na strokovnem polju in enotni fronti proletariata v akcijah za pereče vsakdanje potrebe proletariata. Zahteva po enotni stranki se postavlja ravno zato, ker ni mogoča in da se izigra s to nemožnostjo enotnost proletariata tam, kjer je možna, t. j. v strokovnih organizacijah, v strokovnih akcijah, v gospodarskih in kulturnih organizacijah.

Zakaj je enotnost v strokovnih, gospodarskih in kulturnih organizacijah možna in zakaj ne v politični stranki? Vprašajte Karla Marxa in ta vam bo jasno odgovoril: Strokovne organizacije so zbirališče delavskega razreda, so formiranje delavskega razreda. V te in podobne organizacije mora vse delavstvo, da se tam zave svoje razrednosti. Politična stranka proletariata je organizacija najbolj zavednega dela proletariata in njegov generalni štab. V generalnem štabu ne sme biti solata, temveč ljudje enotnih naziranj, enotnega hotenja, sicer ni to generalni štab proletariata, ni to enotnost, temveč — solata.

Prvi korak k enotnosti, kjer je mogoča, pa je, da se odrečete antikvaričnih, smeš-

nih taktik. Prvi korak bo v tem, da onemogočimo ambicioznim političnim pustolovcem, da si ustvarjajo majhne skupine in da potem „hausirajo“ med proletariatom z enotno stranko. Komur je res do enotnosti, ta mora nastopiti v prvi vrsti proti šviglašvam, ki želijo samo eno enotnost, t. j. enotnost blaginje.

Ne ne manevri torej, cenjeni sodrugi, temveč postavite se vprašanje: ali je enotna fronta proletariata v tej politični in gospodarski situaciji potrebna ali ne. Na to vprašanje si odgovorite!

Zedinjenje strokovnih sekcij JSDS in KDZ z organizacijami Strok. komisije

Socialno-demokratskim delavcem!

Voditelji Strokovne komisije v Ljubljani stalno pišejo v „Delavca“, da je strokovno zedinjenje v Sloveniji že dokončano in zaključeno.

Mi smo od vsega početka pobijali to trditev, kajti dokler bosta v ostalih pokrajinah obstajala neodvisni CRSOJ in amsterdamski URSS, tudi v Sloveniji ne more biti pravega zedinjenja.

Pobijali smo pa to trditev tudi, ker smo s prstom kazali na strokovne sekcije JSDS in na kmetško-delavsko zvezo, rekoč: Glejte, tudi tukaj imamo še razredno bojne delavce, ki so strokovno organizirani, ki pa še niso v taboru enotne strokovne organizacije. Tudi s temi delavci se moramo zediniti.

Sodrugi!

Potreba tega strokovnega zedinjenja je vsak dan večja. Trboveljska družba zopet meče rudarje na cesto. Papirnica v Vevčah, tobačna tovarna v Ljubljani — vse naznanja redukcijo.

Kaj storiti?

Mi moramo proletariata organizirati. Kam? V organizacije za maso, to se pravi v strokovne organizacije. Strokovno gibanje pa mora biti enotno.

Potemtakem je naša prva dolžnost, da poleg enotne fronte v akcijah ustvarjamo strokovno enotnost. Poglati moramo vse one razbijaške voditelje, ki uničujejo strokovne podružnice v Velenjah in drugod, ki izključujejo opozicijske sodruge in s tem odvzemajo veselje do organizacije starim iskrenim delavskim bojnikom. Strokovna komisija mora dobiti drugo vodstvo in v njej mora zaveti druga politika.

Sodrugi!

Jenjati pa mora tudi razkol v strokovnem gibanju, ki vas, socialno-demokratske delavce, obsoja na osamelost.

Vi morate nam prihiti na pomoč, da po vzgledu volitev v II. rudarsko sku-

Ali je potreben skupen boj za koalicijsko pravico železničarjev?

Ali je potreben skupni nastop proti zakonu o zaščiti države, da skupno razkrinkamo klerikalce?

Ali je potreben skupni nastop za podpore brezposelnim, da pokažemo klerikalnega ministra za socialno zavarovanje v pravi luči?

Na ta vprašanja odgovorite javno pred delavstvom. G.

pino v Trbovljah in po vzgledu dravograjskega okraja skupno ustvarimo bojno enotnost — preko reformističnih voditeljev.

Vi se morate priključiti naši akciji za strokovno zedinjenje v vsej državi.

Priključiti se morate tej akciji na ta način, da tudi vašim voditeljem rečete: Dovolj je bilo razkola v strokovnem gibanju, strokovne organizacije se morajo zediniti, strokovne sekcije JSDS in KDZ moramo združiti s 6000 člani, ki jih imajo organizacije Strokovne komisije.

Sodrugi! Delavci! Mi vam izjavljamo odkrito: Dokler boste imeli Kmetško-delavsko zvezo oziroma strokovne sekcije JSDS samostojno, dokler se ne združite z organizacijami Strokovne komisije, toliko časa nas ne podpirate v boju proti reformizmu, toliko časa daste reformističnim voditeljem svobodne roke, da izključujejo levičarje, razbijaajo podružnice v Velenjah i. dr. Toliko časa bo vaša Kmetško-delavska zveza in JSDS samo podpirala razkol, ki ga hočejo socialpatriotski voditelji in ki ga podpirajo tudi vaši voditelji, ko nečejo ničesar slišati o strokovni enotnosti.

Kristan noče strokovnega zedinjenja. Socialistična stranka in zedinjaški voditelji ga nočejo. Pa tudi vodstvo Jugoslovanske socialne demokratske stranke ima gluha ušesa za strokovno enotnost.

Sodrugi, ali ste že kdaj razmišljali, kaj pomeni ta složnost?

Odgovor na to mora biti edino eden: Zedinjenje strokovnih sekcij JSDS in Kmetško-delavske zveze z organizacijami Strokovne komisije!

V Trbovljah obstajajo strokovne sekcije rudarjev. Te naj se združijo z Zvezo rudarjev Jugoslavije. Enako v rudnikih Mežice in Črne. Strokovne sekcije kovinarjev na Jesenicah, v Gorjah i. dr. naj se združijo s kovinarsko organizacijo v sestavi Strokovne komisije. I. p.

Za enoten akcijski odbor v Trbovljah.

(Obnova strokovnega gibanja med rudarji.)

Po oblastnih volitvah je prišlo na iniciativno sodrugo iz naše skupine v Trbovljah do sestanka z Jugosl. socialno-demokratsko stranko in kmetško-delavsko zvezo.

Na tem sestanku so socialno-demokratski delavci, ki so še 14 dni prej bili samostojno v oblastni volitvi, pristali na predlog naših sodrugov, da se prične z delom za enotnost proletarskega razreda.

Na prihodnjem sestanku, ki se ga je udeležil tudi sam Bernot, se je zlasti poudarjalo potrebo po enotni strokovni organizaciji in po obnovi strokovnega gibanja med rudarji. Kajti tukaj nas čevlji najbolj žuli, tukaj smo si vsi edini, tukaj se dajo tudi mase pridobiti, zato tukaj tudi začnimo. Nadaljevati moramo ono pot, na katero smo stopili pri volitvah v drugo rudarsko skupino, kjer je trboveljsko delavstvo izreklo, da ne mara socialpatriotizma. Zato se je s strani naše skupine predložil v pretres vsem rudarjem predlog, da se v Trbovljah osnuje enoten akcijski odbor naše skupine, socialno-demokratske stranke, socialistične stranke in nestranskih razrednih organizacij, ki bi se zlasti zavzel za strokovno gibanje.

Naš predlog se glasi:

„Zavedajoč se, da bomo dosegli enotnost delavskega razreda le tedaj, če bomo organizirali delavce po obratih in jih tako združili, ustvarjamo enoten akcijski odbor, ki se bo boril za sledeče zahteve in naloge:

1. Strokovno zedinjenje v vsej državi, to se pravi zedinjenje organizacij amsterdamskega URSS in neodvisnega CRSOJ.
2. Zedinjenje strokovnih organizacij kmetško-delavske zveze z organizacijami Strokovne komisije v Sloveniji.
3. Obnova strokovnega gibanja med

rudarji, strokovno zedinjenje Zveze rudarjev Jugoslavije, strokovnih sekcij JSDS in KDZ, Delavskega strokovnega združenja — s sodelovanjem 2. rudarske skupine.

4. Proti redukciji in podaljšanju delovnega časa (izmenjavanju na ortu) in sicer na vsak način skupno s strokovnimi organizacijami in pod njihovim vodstvom.

5. Za kontrolo nad delovanjem trboveljske občine. Obdavičiti Trboveljsko družbo in Dukiča. S tem denarijem predvsem zidati stanovanjske hiše in zdravstvene naprave (vodovod, kanalizacija, higienska stranišča).

6. Proti novim davkom s strani oblastnih skupščin in njihovih odborov. Davki naj se naložijo na premožno gospodo, ne pa na delavce, kmete in uradnike.

7. Za kontrolo nad socialističnim poslanstvom laškega sreza v oblastni skupščini.

8. Agitacija in propaganda proti vsem meščanskim strankam in proti vsem fašistovskim, žoltim in štrajkbreherkim organizacijam.

9. Proti novim vojniam. Za solidarnost z osvobodilnim gibanjem na Kitajskem in s sovjetsko Rusijo.

10. Agitacija in propaganda za razredni boj, za zvezo delavcev in kmetov, za delavsko-kmečko vladno.

11. Za samoodlobo narodov, za svobodno in zedinjeno Slovenijo.

Ta naš predlog se bo še obravnaval na sestankih. Značilno je, da je Bernot nastopil proti enotnemu akcijskemu odboru. Pri tem moramo poudariti, da lahko parola o enotni politični stranki škoduje delu za enotno strokovno organizacijo. Poglejmo samo socialistične in zedinjaške voditelje! Ali niso oni največji razbijači strokovnega gibanja med rudarji? Ali se

spominjamo velenjskega slučaja? Ali pa ne prihajajo danes ravno ti razbijači z geslom o enotni politični stranki na podlagi II. internacionali? Seveda, prav ti ljudje hočejo govoriti danes samo o enotni reformistični stranki, nočejo pa niti slišati o strokovni enotnosti. Odklonili so naš predlog za diskuzijo o strokovnem zedinjenju, zmetavajo tivolske sklepe, izključujejo sodruge, ki se borijo za to idejo itd.

Mi pa pravimo:

Ali je delavstvu v korist oni socialpatriotizem, ki pozna enotno fronto samo

ob volitvah, ne pa ob času redukcij i. dr.

Ali je pa tudi delavstvu v korist ona politika, ki ne mara slišati o strokovni enotnosti, ki razbija podružnice v Velenjah, Jesenicah i. dr., ki pa ob enem trosi pesek v oči delavstvu z enotno delavsko stranko na reformistični podlagi.

V tem vprašanju se bo treba odločiti tudi socialno-demokratskim delavcem:

Ali ste ali niste za strokovno enotnost? Ali ste ali niste zato, da začnemo obnavljati proletarsko gibanje z zedinjenjem strokovnih organizacij? — Da ali ne?

V enotno fronto za svobodo združevanja.

Pokrajinskemu odboru Soc. stranke Jugosl. v Mariboru.

Strokovni komisiji v Ljubljani.

Cenjeni sodrugi!

Odklonitev pravil Zveze železničarjev in natakarev s strani notranjega ministertva je za delavski razred Jugoslavije izrednega pomena. Z njim niso prizadeti samo železničarji ter kavarniški in gostilniški uslužbenci, temveč vse delavske kategorije, ves delavski razred. Ako bo delavstvo mirno prenašalo tako prakso državne oblasti, bomo v kratkem ob vse strokovno gibanje. Delavski razred Jugoslavije ostane brez svoje legitimne obrambe in na milost in nemilost predan kapitalističnemu izkoriščanju. Pri tem pa moramo pomisliti, da je življenjski nivo delavstva v Jugoslaviji padel tako nizko, da dalje padati skoro več ne more. Našemu delavstvu preti dobesedno pogin.

Zaradi tega je naše mnenje, da morajo naša skupina, SSJ v Sloveniji in Strokovna komisija takoj sestaviti Akcijski odbor, da se v vprašanju združevalne pravice delavstva posvetuje ter potem ukrene potrebne korake, da se zagotovi miren razvoj vsem strokovnim organizacijam.

Enotnost od spodaj maršira.

(Konferenca za dravograjski in slovenjegraški okraj.)

Po več kot štiriletnem bratomornem boju so za volitve v oblastno skupščino vse delavske skupine v dravograjskem in slovenjegraškem srezu združile na skupen nastop in postavile enotno kandidatno listo. Pri doseženih številkah smo videli, da ta skupen nastop dobro vpliva na volitve in jim dal nove nade in pogum za nadaljno delovanje.

Da pa združitev ne bo samo ob volitvah in da industrijski in kmetijski proletariati ne bo postal še bolj apatičen kot je že, je sklenil srezi volilni odbor sklicati okrogno konferenco zaupnikov in somišljenikov, na kateri naj bi se naša platforma za nadaljno skupno delovanje in končno združitev vseh delavskih skupin v eno močno delavsko-kmetško falango, kateri bo mogoče odbijati kapitalistične naskoke in delovati za dobrobit tlačnih in izkoriščanih, to je za malega kmeta, najemnika in industrijskega delavca. Na tej konferenci naj bi se izvolili tudi neke vrste akcijski odbor, ki bi imel nalogo vzdrževati trajne stike z vsemi organizacijami in skupinami v obeh zgoraj omenjenih srezih, prirejati shode, a to ne samo v volivni borbi, nadalje organizirati primerna predavanja, govorniške šole in tako privesti one, ki omahujejo, postaviti zopet na čvrste noge, tistim pa, ki nočejo skupnega delovanja in združitve, onemogočiti nadaljno vmešavanje in razbijanje pokreta.

Konferenca se bo vršila 20. februarja 1927 v Dravogradu v dvorani hotela „Korotan“. Začetek ob 8. uri zjutraj.

Dnevni red konference:

1. Konstituiranje konference in sestavitve poslovnika.
 2. Poročilo delegatov.
 3. Načrt nadaljnega skupnega delovanja: a) Gospodarsko stanje v splošnem, kakorkmetško vprašanje, občinska politika in združništvo (poročila Lovro Kuhar).
 4. Način sodelovanja posameznih razrednih strank (poročila Lovro Kuhar).
 5. Vzgoja razrednega naraščaja (poročila sodrug Doberšek Karl).
 6. Pomen strokovnega pokreta pri skupnem delovanju (poročila Tešek Ing.).
 7. Naloge in delo delavske delegacije v oblastni skupščini (poročila Borstner Joško).
 8. Volitev in konstituiranje akcijskega odbora za dravograjski in slovenjegraški srez in tožadveni predlogi.
 9. Razno.
- Guštanj, dne 11. februarja 1927.
S sodružnim pozdravom
Za JSDS Vinko Möderndorfer
Za SSJ Joško Borstner
Za skupino Enotnost Lovro Kuhar

Leninov članek.

V zadnji številki je izšel članek „O dveh potih“. Priporočamo, da je ta članek pisal Lenin. Zato opozarjamo nanj vse sodruge.

Sodrug Hlebec

pride iz zapore v sredo dne 23. t. m. zvečer. Obsedeti je moral še 14 dnevno kazen okrajnega glavarstva v Radovljici. Našemu sodrugu: Delu čast in oblast!

Sodna razprava v Celju.

V torek 22. t. m. se vrši v Celju sodna razprava proti 10 mladincem iz Hrastnika in s. F. Klopčiču. Obtožnica se glasi na društveni zakon, govori pa o delovanju Zveze delavske mladine iz leta 1924. Tedaj je fašistovski RR-režim obtožil sodruge po zakonu o zaščiti države. Dvakrat se je razprava preložila. zdaj se po 2 in pol letih vrši tretja.

Sodrugi! Zbirajte za tiskovni sklad „Enotnosti“!

Litija.

P. n. uredništvo in upravništvo „Enotnosti“ v Ljubljani.

Podpisana podružnica ima v nedeljo 20. februarja 1927 ob 2. uri popoldne v staripredilniški kuhinji svoj IV. letni redni občni zbor s sledečim dnevnim redom:

1. poročilo predsednika, tajnika, blagajnika ter kontrole, 2. poročilo enot. 3. volitev novega odbora, 4. razno.

Glede važnosti tega občnega zbora je dolžnost vseh članov, da se listega gotovo ter točno udeležijo. Na njim podajo svoje pomisleke, svoja mnenja, kritizirajo napačna dela, ker v tem bo novo izvoljeni odbor našel pravo začetno pot k delu, da bo res odgovarjalo visokim ciljem društva in imenu „Svobode“.

Opozarjamo člane na člen 19. društvenih pravil, kateri se glasi: glasovalno pravico imajo le člani, kateri so plačali članarino zadnjega meseca pred občnim zborom.

Občnega zbora se udeležijo tudi zastopnik centrale „Svobode“.

t. č. predsednik t. č. tajnik
Willy Ranziger. Vuk Viktor.

Lastnik in izdajatelj: Alojz Kusold, Ljubljana-Moste. Odgovorni urednik: Jakob Pančur, čevljar, Ljubljana, Križevniška ul. 12. Tiskarna Jos. Pavliček v Kočevju.